

Samanyolu Şarkısı

– Rıza Baldede · 12 Nisan 2026

Bizden sonra çok
yağmur yağdı
odamız kırlangıçlar,
martılar
yıldızlar doldu
hiçbiri bizim değil

Açık penceremde
geceye akıp uzaklaşmak mı
bu kaçınıcı aynı hayal
o perdeyi kapattım

Tam burada başlıyor
gözlerinin
geceme doğması
kılıçtan keskin...
boynumu uzattım
yası sana bıraktım

Hasta olduđum için
eve gelmiřtim
hatırlar mısın
sana özlemimi
içime bıraktım

Yalanımı
yüzüme vurmadin
bildin
ve son buse
beni orada bıraktın

Eski bir gül ile
koruyorum
fotoğrafını
çekmecemde
An'da bıraktım

Şiir saatimiz
çay saatimiz
sesinin saati
kayıp zaman saati
orada kaldım
Paris'e gitmeyi bıraktım

Samanyolu şarkısı aklımda
düğün salonunda ilk dansımız,
ama güzelliđine bağlayan
kelimeleri unuttum
takvimlere bakmayı bıraktım

Gözler, kalp, eller
birleşince
gönül bađı
yeniden kurulurdu
düş kurmayı bıraktım

Çay bardađından
bana bakıyordun
hâlâ gülümsediđimde

dudaklarım
yanıyor